

§ 49 Solidaritet med samtidens martyrer

DAG SANDAHL:

Fru ordförande! Jag yrkar bifall till motion 2015:48. Jag är inte säker på att jag har satt i krysset rätt, för jag var lite uppgiven.

Jag tycker det är ett väldigt konstigt argument, att vi har så mycket att göra att vi inte kan göra en planering inför annandag jul för att ta upp temat martyrtiden som just nu är. Jag vet hur det är. I alla församlingar har man nu planerat att dra ner på antalet gudstjänster på annandagen. Då kommer inte folk. Då lägger man in julens sånger och psalmer för att om möjligt få dem att komma och så är saken klar. Fast egentligen är det stora martyrdagen och vi lever i en omfattande tid av kristna martyrer. Det låtsas man inom om. Det stör julfriden. Jag är emot det. Jag är så djupt emot det. Vad är det för kyrka som inte kan stå samman med dem som får ge sina liv för den tro vi juldästa får bekänna? Men jag har med tilltagande ålder och med tilltagande bristande respekt för kyrkoarbetare vett att hålla tyst. Är de arma kyrkoarbetarna så upptagna att de inte kan ta upp de aktuella ämnena, vem är jag att störa dem då?

Men så kom jag på bättre humör och därför yrkar jag bifall till motionen. Vad är det här för kyrka som i vår martyrtid inte kan säga: Annandag jul ses vi kyrkan för en julgudstjänst som handlar om julens allvar, om dem som får ge sina liv. Vi står samman med dem, deras lidande är vårt, jag är en medkristen. *Je suis Charlie Hebdo*, eller vad vi nu ska säga. Jag är medkristen och i vår sockenkyrka firas det en gudstjänst i solidaritet med dem som får dö för sin tro. Jag tycker att det vore pinsamt om en sådan motion inte bifölls.

Då säger vän av ordning: Men de stackars kyrkoherdarna, planeringen är redan gjord, ledigheterna är redan utlagda. Svaret är på vanlig svenska: Det bryr jag mig inte särskilt mycket om. Det finns krislägen där vi gör saker och ting som man måste göra, och gör man inte det är man inte en kristen utan bara en liten lort.

Bifall till motion 2015:48.

ARON EMILSSON:

Ordförande! Jag vill börja med att tacka Dag Sandahl för en bra motion 2015:48 med väldigt relevanta frågeställningar. Jag instämmer också i hans intention och vikten av att belysa den här betydelsen av att Svenska kyrkans nationella nivå tar initiativ till att uppmärksamma samtidens kristna martyrer, inte minst med anledning av dagens situation i Mellanöstern. Samtidens kristna martyrer kan och bör belysas på såväl Svenska kyrkans nationella nivå som i stift och församlingar.

Jag tycker också det är viktigt att mer uttryckligen än i utskottets yttrande påpeka, att Svenska kyrkan har ett särskilt ansvar för kristna bröder och systrar, vilket inte ska tolkas som någon motsättning till att värna människor av andra förföljda trosinriktningar. Det särskilda ansvaret i den världsvida kristna familjen behöver markeras tydligare, inte minst i tider av omfattande förföljelser av just kristna.

Samtidigt finns det en problematik i hur att-satsen är formulerad. Den stipulerar att göra just annandagen 2015 till en stor manifestationsdag. Att man tar lokala församlingsinitiativ och stiftsinitiativ tycker jag vore strålande, men att göra just denna annandag till manifestationsdag kan bli problematiskt med tanke på den korta tid det ändå handlar om. Däremot bör frågan hållas levande, tycker jag, och kan formuleras inför nästa kyrkomöte i någon vidare bemärkelse också. Jag tror jag inte skulle ha några problem att bifalla en sådan motion. Jag kan också notera att vi i motioner om Svenska kyrkans roll i mellanösternkonflikterna, konvertitcenter med

mera har uppmärksammat, att vår kyrka i högre utsträckning bör uppmärksamma de förföljda kristnas situation.

Motionens intentioner instämmer vi i men yrkar på utskottets förslag till beslut.

DAG SANDAHL (REPLIK):

Fru ordförande! Då vill jag vara välvillig. Låt oss hoppas att det blir många martyrer nästa år också då, så att vi allsidigt kan planera för en väldigt fin gudstjänst. Men vad hade ni sagt om Antje Jackelén hade sagt sig ha en sådan arbetsbörda att hon inte hade uppmärksammat det där i Paris med attentaten, för hennes ledighet var viktigare? Men jag kan komma tillbaka vid nästa attentat och jag kan skriva en bön i förväg. Jag hoppas det blir fler attentat i Paris, så jag kan visa att vi kan vara relevanta.

Men det går ju inte. Eller vad hade vi gjort när två biskopar i Växjö stift dog en natt? Vi hade förstås gudstjänst klockan 18 samma dag och sådant måste man kunna klara. Kan man inte det, vad är det för kyrka? Det går lugna puckar, lugn ordning, ingenting är överraskande och ingenting utmanar. Det är ingen som åstadkommer någonting heller. Men om man säger att vi kör det här och gör det stenhårt, då kan kyrkan på nationell nivå förse oss med material.

SOFIJA PEDERSEN VIDEKE:

Fru ordförande! Jag vill bara yrka bifall till utskottets framförande om avslag på motion 2015:48. Tack.

DAG SANDAHL (REPLIK):

Fru ordförande! Jag gläder mig åt att få vara aktivist. Jag har fyllt 67 år och så kommer de unga, radikala prästerna och bara är tacksamma att ingenting händer. Jag tycker det är svårartat, men jag är glad att jag fortfarande får vara ung och aktivist.

SOFIJA PEDERSEN VIDEKE (REPLIK):

Det är bara det, kära Dag, att du och jag inte alltid delar samma verklighetsuppfattning. Jag tror att det händer mer i församlingarna på annandag jul än vad du gör. Tack.

DAG SANDAHL (REPLIK):

Detta, fru ordförande, uppfattar jag vara en kränkning av min småskollärare, som lärde mig läsa kyrkotidningar.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 103.